

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Samosoudkyně Obvodního soudu pro Prahu 2 JUDr. Daniela Reifová rozhodla v hlavním líčení konaném dne 21. října 2019 **t a k t o :**

Podle § 226 písm. b) tr. ř. se obžalovaný

J. B.

nar. [redacted] technik, trvale bytem hlášen [redacted] adresa pro doručování [redacted]

zprošťuje obžaloby Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2
sp. zn. [redacted] ze dne 23.4.2019,

pro skutek, že dne 26.11.2018 okolo 17:02 hodin prostřednictvím svého účastnického telefonního čísla [redacted] kontaktoval na účastnickém čísle [redacted] poškozeného J. Ch. [redacted] nar. [redacted] který se v tu dobu nacházel na ulici [redacted] a poté, co J. Ch. [redacted] hovor přijal a představil se svým jménem, se představil i J. B. [redacted] následně se dotazal na důvod, proč poškozený Ch. [redacted] jako svědek u hlavního líčení vedeného Krajským soudem v Praze pod sp. zn. [redacted] v němž byla projednávána vražda otce obžalovaného J. [redacted] B. [redacted] vypovídal ve prospěch poškozeného P. Š. [redacted] nar. [redacted] kdy po sdělení poškozeného Ch. [redacted] že před soudem vypovídal pouze pravdu a že je přesvědčen, že P. Š. [redacted] jeho otce nezabil, mu J. B. [redacted] sdělil, aby Š. [redacted] vyřídil, že až se znovu nafetuje, tak je oba (myšleno pošk. Ch. [redacted] i Š. [redacted] rozstřílí samopalem, kdy pronesená výhrůžka vzbudila jak v poškozeném J. Ch. [redacted] tak i v poškozeném P. Š. [redacted] kterého J. Ch. [redacted] o obsahu rozhovoru informoval, důvodnou obavu o jejich život a zdraví,

kterým měl spáchat přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

O d ů v o d n ě n í

Ve věci obžalovaného J. B. bylo už jednou rozhodnuto usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. 6 T 38/2019 ze dne 3.7.2019, kdy věc byla postoupena k projednání a rozhodnutí městskému úřaduv jako přestupek. Ke stížnosti státního zástupce bylo napadené usnesení zrušeno Městským soudem v Praze, a to usnesením sp. zn. 44 To 359/2019 ze dne 29.8.2019 a soudu prvního stupně bylo uloženo, aby ve věci znovu jednal a rozhodnul. Městským soudem v Praze byl vysloven závazný právní názor, že skutek, kterého se měl obžalovaný J. B. dopustit, nelze posoudit jako přestupek. Soudu pak nebylo uloženo doplnit dokazování, ale znovu důkazy hodnotit ve smyslu § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř. Pro přehlednost budou zopakovány důkazy provedené v předchozích hlavních líčeních.

Obžalovaný J. B. v přípravném řízení využil svého práva a k věci nevyprávěl. U hlavního líčení potvrdil, že po návratu z výkonu trestu předmětného dne volal panu Ch. kterého považuje za kamaráda, mrzelo ho, že vypovídal, podle něj nepravdu při hlavním líčení, kde byl jako vrah jeho otce obžalován P. Š. a poškozený Ch. vypovídal v jeho prospěch. Toto řešili i v průběhu telefonního hovoru, obžalovaný na něj možná zvýšil hlas a řekl větu „Modli se, ať začnu fetovat“ tím myslel, že když fetuje, všechno hází za hlavu a na všechno zapomene. Jiným způsobem Ch. ani P. Š. nevyhrožoval.

Poškozený J. Ch. uvedl, že se s obžalovaným přestal stýkat někdy v roce 1995 nebo v roce 1996, kdy se jejich cesty rozdělily. Shodně s obžalovaným uvedl, že rozhovor probíhal v duchu jeho svědectví vůči P. Š. kdy mu obžalovaný vyčítal, že vypovídal v jeho prospěch. Obžalovaný je přesvědčen, že P. Š. je vrahem jeho otce A. B. V průběhu rozhovoru obžalovaný pronesl výhrůžku „Až začnu fetovat, tak půjdu a oba vás sundám“. Poškozený nevěděl, zda to myslí vážně nebo se jedná o provokaci. Zavola P. Š. a rozhodli se, že druhý den půjdu tuto skutečnost nahlásit, což učinili a na J. B. podali trestní oznámení u Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2.

Svědék P. Š. potvrdil, že o výhrůžkách ze strany obžalovaného byl informován telefonicky panem Ch. Výhrůžka dle jeho interpretace měla znít: „Já se stejně zfetuju a půjdu rozstřílet tebe a Š. samopalem“. Vzhledem k tomu, že mu obžalovaný B. vyhrožoval již před tím, co byl odsouzen z vraždy A. B. a byl v pozici obžalovaného, nechtěl tuto věc podceňovat, a proto se dohodli s Ch. že druhý den podají trestní oznámení.

K návrhu obžalovaného byli vyslechnuti svědci, kteří měli být přítomni při předmětném telefonickém hovoru. Jako svědkyně byla vyslechnuta K. P. přítelkyně matky J. B. která uvedla, že zaregistrovala hovor obžalovaného s poškozeným Ch. rozhovor probíhal klidně, vnímala pouze, že mu vyčítal, že špatně mluvil u soudu.

Dále byl vyslechnut A Š, dlouholetý přítel rodiny B. Potvrdil, že poškozený Ch byl původně rovněž rodinný přítel J B, který měl přejít na stranu P Š a měl vždy v opilosti vyhrožovat svědkovi fyzickou likvidací. Pokud jde o předmětný telefonát, žádné výhrůžky ze strany obžalovaného B nezaznamenal, měl pocit, že poškozený Ch de facto rád, že B slyší.

Konečně byla vyslechnuta matka obžalovaného M B, která uvedla, že se syn vrátil z výkonu trestu, volali mu různí známí, mezi nimi hovořil i s panem Ch. Hovor probíhal bez emocí, syn byl šťastný, že je doma, normálně mluvil a smál se. Původně měli s panem Ch velmi dobré vztahy, až do doby, než vypovídal nepravdu u soudu, kde byl P Š obviněn z vraždy A B.

Soud dále hodnotil listinné důkazy. Z kopie obrazovky mobilního telefonu J Ch a z údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu vyplývá, že dne 26.11.2018 v 17:02 hod. byl na účastnickém telefonním čísle [redacted] uživatele I Ch přijat příchozí telefonní hovor z účastnického telefonního čísla [redacted] jehož uživatelem je J B, nar. [redacted] bytem [redacted]. Hovor trval 2 min. 51 vteřin, přenášela je buňka [redacted]. Sim karta číslo [redacted] byla aktivovaná dne 23.11.2018. Z listinných důkazů dále vyplývá, že dne 22.11.2018 byl J B propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, kde byl odsouzen v trestní věci [redacted] Městským soudem v Praze, rozsudkem ze dne 13.10.2016, který nabyl právní moci 27.6.2017, pro zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b), c) a d) tr. zákoníku. Rovněž byl hodnocen rozsudek Krajského soudu v Praze sp. zn. [redacted] ze dne 26.9.2017, kterým byl P Š a J K zproštěni obžaloby pro trestný čin vraždy podle § 217 odst. 1, odst. 2 písm. h) tr. zákona č. 140/61, kterého se měli dopustit tím, že dne 14.4.1996 na objednávku 3. osoby měli za úplatu usmrtit A B, nar. [redacted].

Soud znovu hodnotil všechny důkazy samostatně a ve všech souvislostech a dospěl k následujícím závěrům:

Soud se neztotožnil se závěrem státního zástupce, že vina obžalovaného byla v plném rozsahu prokázána, přestože jde, jak sám připustil, o tvrzení proti tvrzení. Soud má za to, že k prokázání viny je nezbytné, aby byly dostupné buď jednoznačné přímé důkazy, nebo řetězec nepřímých důkazů, které tvoří uzavřený okruh. V daném případě jediným objektivním důkazem je záznam o tom, že obžalovaný B volal poškozenému Ch dne 26.11.2018 v 17:02 hod. a proběhl mezi nimi téměř 3 minutový hovor. Tuto skutečnost obžalovaný nepopírá. Obsah telefonního hovoru není nijak přesně zaznamenán ani nahrán. Z kontextů dřívějších událostí je evidentní, že mezi rodinou B a P Š trvá dlouholetá animozita vyplývající z toho, že rodina B je přesvědčena, že P Š je vrahem jejich otce a manžela A B. V tomtéž duchu se však odvíjí i postoj P Š, který se může cítit poškozen, že je neoprávněně rodinou B nařčen z takového činu a dlouhodobě musel čelit trestnímu stíhání do doby, než byl obžaloby zproštěn. Prostředí, ve kterém se obžalovaný a oba poškození pohybují, má značně posunutou senzibilitu vůči rétorickým výhrůžkám oproti běžné populaci, což vyplývá i z toho, že sám poškozený Ch uvedl, že nejprve nevěděl, zda obžalovaný provokuje, nebo mluví vážně. Oba svědci nebyli schopni jednoznačně reprodukovat pronesené výhrůžky, jejich interpretace se liší. Svědek P Š si pak z neznámých důvodů vymazal záznam o telefonátu ze strany svědka J Ch, přestože jako bývalý policista musel vědět, že při eventuálním vyšetřování může být záznam o tomto telefonním hovoru důležitým

důkazem. Z pohledu obžaloby je možno tvrdit, že svědci, kteří byli vyslechnuti na návrh obžalovaného, mohli vypovídat v jeho prospěch, neboť se jedná o rodinné příslušníky, či dobré známé. Na druhé straně však nelze pominout, že tito svědci vypovídali po zákonném poučení s upozorněním na možné trestní stíhání pro křivou výpověď a ani jeden ze slyšených svědků nepotvrdil vypjatost telefonního hovoru či výhrůžky, které měly zaznít podle J. Ch. z úst obžalovaného v průběhu telefonního hovoru.

Je evidentní, že popud k trestnímu oznámení dal spíše svědek P. Š. jelikož má logicky větší motivace dostat obžalovaného J. B. do problémů obdobných, které musel řešit, když stál v pozici obžalovaného obviněn z vraždy A. B. Věřitelnost výpovědi je sporná u všech tří osob, kdy jak obžalovaný tak svědci J. Ch. a P. Š. byli vícekrát soudně trestáni.

Soud nepolemizuje s tím, že státní zástupce může vnímat výpovědi aktérů odlišně a přikládat jim i odlišnou míru věrohodnosti, nicméně tyto domněnky nemohou zvrátit závěr soudu, že chybí jednoznačný důkaz o přesné verzi věty či intenzitě výhrůžky, kterou pronesl obžalovaný J. B. v průběhu telefonního rozhovoru s J. Ch. Ani Městský soud v Praze ve svém rozhodnutí v tomto směru nevytkl nalézacímu soudu žádná pochybení, pokud ať již jde o opomenutí některých důkazů nebo jejich vzájemné hodnocení. Soud proto v rámci nového hodnocení důkazů podle svého vnitřního přesvědčení založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu, kdy je nutno hodnotit důkazy svědčící ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, musel vycházet ze zásady in dubio pro reo. Z tohoto důvodu soud vycházel z verze obžalovaného, který měl při telefonním rozhovoru s poškozeným J. Ch. pronesl větu „Modlí, ať začnu fetovat“. Obžalovaný B. toto úsloví vysvětlil tím, že když fetuje, všechno je mu jedno, na všechno zapomene, včetně skutečnosti, že vražda jeho otce zůstala nepotrestána. v této větě lze dle soudu in contrario nalézt skrytý výraz výhrůžky, neboť pokud by obžalovaný nezačal fetovat, mohl by stále toto trauma ve vztahu k poškozeným J. Ch. a P. Š. řešit“.

Podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku se přečinu nebezpečného vyhrožování dopustí ten, kdo jinému vyhrožuje usmrcením, těžkou újmou na zdraví nebo jinou těžkou újmou takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu.

Kvalifikovaná skutková podstata tohoto přečinu ve smyslu § 353 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku předpokládá, že pachatel spáchá čin vedený v odstavci 1 na svědkovi, znalci nebo tlumočnickovi, nebo v souvislosti s výkonem jejich povinností. Podmínka odstavce 2 byla splněna, neboť obžalovaný vyslovil svou kvazi výhrůžku vůči svědkovi J. Ch. který vypovídal u hlavního líčení před Krajským soudem v Praze ve věci, kde byla projednávána vražda otce obžalovaného J. B. Nicméně tato vágní, neurčitá, v nejasném emočním tónu pronesená věta „Modlí se, ať začnu fetovat“ nemůže být v žádném případě interpretována tak, že obžalovaný jinému vyhrožoval usmrcením nebo těžkou újmou na zdraví takovým způsobem, že to mohlo u adresáta vzbudit důvodnou obavu. Obě strany měly motivaci si navzájem škodit, obžalovaný J. B. kvůli neobjasněné vraždě svého otce, poškozený P. Š. mohl pociťovat potřebu pomsty za neoprávněné trestní stíhání, kterému byl nucen se podrobit.

Vzhledem k tomu, že nalézací soud byl vázán právním názorem Městského soudu v Praze a věc nemohl postoupit k projednání a rozhodnutí jako přestupek, rozhodl ve smyslu § 226 písm. b) tr. ř. o zproštění obžalovaného obžaloby, neboť nebylo prokázáno, že obžalovaný ve vztahu k poškozeným pronesl výhrůžky usmrcením, nebo těžkou újmou na zdraví. Prokázaná výhrůžka

pak nebyla takové intenzity, aby mohla vzbudit důvodnou obavu, a proto v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do **osmi** dnů od ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Podané odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou s úspěchem podat ty osoby, které se odvolání výslovně vzdaly.

Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, může rozsudek napadnout odvoláním pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

V Praze dne 21. října 2019

JUDr. Daniela Reifová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Šimoňáková